

Havn som det ikke er forbundet med Banfælighed at besøge, og som ikke er i den Grad afhængig af Ebbe og Flod, som i Ex. Hamborgs Havn, hvor man jo kun kan foretage Indsejlingen til visse Tider af Døgnet, og hvor de største Skibe, saavidt jeg veed, ikke en Gang kunne komme ind. Naar dertil kommer, at Kjøbenhavn er saaledes beliggende i Forhold til Hamborg, at Fragterne fra overjøfste Pladser er omtrent og for visse Steder lige saa billig som til Hamborg og endelig dette, naar vore Havneforhold blive saaledes, at Skibene for den mindst mulige Udgift og med den mindst mulige Tidspilde kunne lægge til her, kan jeg ikke negte, at disse Ting tale for, at der er Mulighed for, at vi kunne bevare og udvide den Trafik, vi have, naar de øvrige Betingelser, som en Frihavn frembyder, ogsaa tages med i Betragtning. Blandt dem skal jeg da fremhæve dette, at man uden at være generet af Toldopsyn og Toldvæsenet med mindst mulig Beføstning og mindst mulig Arbejdspenge og Udgifter, kan lægge sine Varer op her, fortære dem, ompakke dem og omforarbejde dem, uden at være generet paa den Maade, som jo dog Fri-lageret i dette Dieblit frembyder, nemlig at man der er indskrænket til den Arbejdstid, som Toldvæsenet nu engang har — og det er en høist indskrænket Arbejdstid, det har — foruden det, at man jo om Vinteren der ikke maa arbejde vedlys og Varme o. s. v. Her maa jeg gjøre en Bemærkning, hvori jeg ønsker at give min Tilslutning til det ærede 7de Medlem for Kjøbenhavn (H. Hansen) naar han udtalte sig i Retning af, at han ønskede Havneafgifterne ophævede snarest muligt. Det forekommer mig, at det er en Nødvendighed, eller at det vil være i høj Grad heldigt, forøvrigt har jo den høitærede Indenrigsminister ogsaa været inde paa, at han vilde forsøge at faae dem nedsat betydeligt. Det forekommer mig, at det er en Nødvendighed, selv om Frihavns-spørgsmaalet strander, selv om Resultatet bliver, at vi ingen Frihavn faae, af den Grund, at naar Udgifterne ved at anløbe Havnen ere imaa, fritter det lettere Skibene til at komme her; Transitforretningerne kunne paa den Maade foregaa betydeligt lettere, end naar Havneafgiften er der. Vedvarende den, efter at den hølstenste Kanal er kommen, tror jeg rigtigvis, at det vil være høist ubehdigt og vil drage skæbne-svangre Følger, efter sig. Men selv for Kanalens Afslutning gjælder det om ved Op-hævelse af Havneafgiften at friste Skibene til at gaa hertil. Altsaa, det er den ene Side af Sagen, at Kjøbmændene kunne be-

væge sig friere i Frihavnen, og en anden Side er den, at fremfalde Transitforretning ved, at Skibene kunne anløbe og løsse mindre Partier Varer, bestemte til andre Pladser, andre Skibe kunne anløbe for at komplettere deres Ladning uden at være generede af Toldvæsen, Havneafgifter og andre Omstændigheder, som i dette Dieblit træde hindrende i Veien. I den Henseende maa det fremhæves, at det ofte nu er vanskeligt at finde Plads i Havnen, at der ofte gaar altfor lang Tid hen, inden et saadant Skib kan blive expederet, faae sin Ladning løstet eller kompletteret. Kapitainerne begreue nøie, hvad Fordel de have ved at løbe ind i en Havn og hvis det gaar for meget ud over deres Tid, saa at den Tid, de anvende, ikke staar i passende Forhold til Forjenssten, de have af Fragten, er det en Selvfølge, at de helst undgaa at komme derind. — Men det er jo netop det, man maa se at gjøre Betingelserne saaledes, at Skibene ugeneret og med saa lidt Tidspilde og Beføstning som muligt kunne komme ind i Havnen. Og det er jo dette, en Frihavn vil byde.

Hvad nu Industrien angaar, kan der dog sikkert ikke være Tvivl om, at det vil være en stor Vættelse for Industrien, naar man kan bearbejde Raastofferne uden Toldafgift, bearbejde dem paa Frihavens Terrain og atter enten udføre eller indføre dem som særdige Varer, selvfolgelig mod at erlægge den Told til Indlandet, som i sin Tid bliver bestemt. Men det kan ikke negtes, at Kapitaler spares der i alt Fald derved. Herimod siges, at vi har Kreditoplaget; ja vel have vi Kreditop-lagsretten, men den gjælder dels ikke for alle Varer, den har den Banfælighed ved sig, at den ikke er saa stabil, som den kunde være, idet den kan forandres af vedkommende Minister, ligesom der ogsaa maa betales Told af det Svind, som der er paa vedkommende Varer, hvilket i visse Tilfælde maa siges ikke at være ubetydeligt. Jeg skal nævne en bestemt Artikel, Spirit; det er bevisligt, at der i Dieblillet tabes efter de Forhold, vi have for Tiden, — jeg skal ikke nærmere komme ind paa det. — 6%, som vilde tjenes, saafremt disse Fabriker for Rafinering af Spirit laa i et Frihavnsterritorium. Med Hensyn til de nye Industriarene, der kunde være Tale om at udbille, skal jeg blot pege paa, at en Forretning som Rensning af Tran i dette Dieblit er gledet os saa godt som fuldstændig ud af Hænderne, idet Hamborg har taget denne Forretning, uagtet Kjøbenhavn ligger nærmere ved de Steder, hvor Tranen produceres, Norge, Finland, Lapland og Rusland, den